

TEEN SPIRIT

REVISTA ELEVILOR DE GIMNAZIU DIN ȘCOALA 49

ANUL ȘCOLAR 2021-2022

SEMESTRUL II

Nr. 9/ februarie - iunie

Coordonator revistă:

Prof. dr. Angela Vass

Directori:

Prof. Narcisa Petrescu

Prof. Valentina Stoian

Tehnoredactor:

Ionela Ionel

Membri:

Prof. Raluca Dumitrașcu

Prof. Ramona Gâță

Prof. Mihaela Pitrop

Prof. Alexandra Săndulescu

Prof. Valentin Sin

Prof. Valentina Stoian

Prof. Orlando Teodor

Prof. Alin Firu

Luiza Anescu 8A

Iulia Belloiu 7D

Matei Mitrea 7D

Irina Marinescu 6D

Andrei Sandu 5C

Coperta 1:

Un ciclist cu o voință de fier — Tudor Neagu

Coperta 4:

Luiza Anescu, pictoriță în pandemie

Revista poate fi citită:

<http://www.scoala49.ro/>

Teen Spirit = ISSN 2457—3833

ISSN-L 2457—3833

C
U
P
R
I
N
S

08

14

04 *Noapte cu praful de stele*
Iulia-Andreea Belloiu 7D

06 *Importanța educației în familie*
Prof. Ramona Gâță

07 *Magie și poezie în lumea copilăriei*
Prof. Ramona Gâță

08 *Din suflet, pentru mama*
Tudor Nicolici 5C
Robert Costache 5C
Theodora Isvoranu 5D
Ilinca Lupu 5C
Clara Niculescu 5C
Natalia Nedelcu 5C

22

14 *Ia românească, simbol național*
Matei Mitrea 7D

15 *Legenda iei*
Irina Marinescu 6D

16 *Expoziție de desene cu ii*
Prof. Raluca Dumitrașcu

18 *Știi despre ia românească?*
Andrei Ionescu 5C

18 *Ia fermecată*
Răzvan Vlagali 5C

19 *Interviul: Despre culoare și emoție*
Luiza Anescu 8A

22 *Ciclismul ca stil de viață*
Tudor Neagu 8A

28 *Cazurile din Seaside Land*
Iulia Belloiu 7D

32

29 *Shakespeare School Essay Competition*
Education: On or Off-line?
Alexandra Matache 7A
Ilinca Ciupercă 7A
Ana Ovedenie 7A
Maya Song 7A
Maria Dragomir 7A
Mihai Gligan 6B
Andrada Michinici 7A
Carmen Leah 7A
Alexandra Antohe 7A

32 *Concurs de fotografie „La pas prin București”*

Desen:

**Iulia-Andreea Belloiu
Clasa a VII-a D**

Noapte cu praf de stele

Iulia-Andreea Belloiu
Clasa a VI-a D

*Peste lumea colorată
De dulcele-apus de vară,
O încântătoare fată
Din cer împărătesc coboară.*

*Ea are părul castaniu
Și un zâmbet ca din perle,
Iar cerul deja albăstriu
Începe să-l cutreiere.*

*Brăzdând bolta ca de-afină,
De sub șalul ei tot pică
Peste tot, o pudră fină —
Zahăr tos de pe budincă.*

*Brusc, domnița se oprește,
Din faldul rochiei scoțând
Un flaut mic ce alb lucește,
Cânt suav de leagăn intonând.*

*O, ce muzică drvină
Umple aerul cel tare,
Ademenind în surdină
Pasul spre lumea visătoare!*

*Când ale zeiței mâini se-ntind,
Praful naște stele-ntruna,
Ce iute-n horă o cuprind
Pe mama lor, semeața Luna.*

*Blândă și ocrotitoare,
Tuturor pare să spună:
„Este ora de culcare,
Noapte bună! Noapte bună!”*

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN FAMILIE

Prof. Ramona Gâță

MOTTO: „Stejarul crește numai unde-i pământul bun...”

Mihai Eminescu (1850-1885)

Se știe că responsabilitatea părinților este majoră, întrucât cei doi oferă copilului primele repere de educație comportamentală și civică. Pentru o dezvoltare frumoasă, părinții au datoria să-i insuflă acestuia repere despre disciplină, valori și principii.

Bunele maniere îi conferă copilului pilonii necesari în societate. Mai presus de orice lecție verbală este exemplul pe care îl dai. Un copil „bine crescut” își respectă partenerii de joacă, înțelege și se conformează regulilor jocului specifice vârstei. O bună creștere implică cunoașterea și aplicarea regulilor nescrise ale lumii în care trăim. Nu încălcăm drepturile celorlalți prin afirmarea drepturilor noastre. Educația, bunele maniere, regulile morale reprezintă cheia de adaptare a copilului în societate.

De asemenea, relația afectivă cu părinții reprezintă fundamentul formării unui comportament adecvat. Dragostea cu care părinții își înconjoară copilul îi permite acestuia să evolueze, să aibă încredere în propriile forțe. Copilul care se simte apreciat de părinți percepe pozitiv regulile transmise de aceștia.

Părinții sunt primii educatori, primii cu care copilul interacționează din întâia zi de viață. Familia este modelul pe care acesta îl imită, iar modul de viață al familiei, pe care și-l însușește în anii copilăriei, îi este principala călăuză în viață. Este cunoscut faptul că familia joacă rolul fundamental în formarea viitorului adult. De aceea e esențial ca familia să petreacă cât mai mult timp de calitate

cu propriul copil, în care acesta și dorințele sale să fie în centrul atenției. Copilul trebuie să știe că este iubit și respectat. Valorile din familie vor sta la temelia educației lui pe tot parcursul vieții și îl vor defini ca om. Dacă familia se bazează pe iubire și respect, copilul va urma întocmai acest model. Copilul este oglinda familiei din care provine, oglinda celor dobândite în cei șapte ani de acasă. Exemplele bune din familie vor influența într-o foarte mare măsură starea lui psihică. Părinții pot da copiilor diverse activități casnice, acestea având valoare educativă. S-a constatat, în timp, că elevii care sunt înconjurați de dragostea și ajutorul membrilor familiei au rezultate mult mai bune la școală față de copiii ai căror părinți lucrează foarte mult și nu petrec suficient timp cu aceștia.

În plus, părinții au menirea de a le forma copiilor conștiința, caracterul, voința, personalitatea și simțul răspunderii. Familia este cea care creează condițiile dezvoltării fizice, emoționale, intelectuale și modelează caracterul copilului, simțul moral și estetic. La vârsta școlară, familia ar trebui să dezvolte gustul copiilor pentru lectură, să-i îndrume spre cărțile potrivite, să le ofere un exemplu citind frecvent, să le încurajeze creativitatea. Părinții sunt și trebuie să fie cei dintâi mentori în educația artistică și cea estetică, în dirijarea către comprehensiunea valențelor spirituale ale umanității. Aceștia intermediază primul contact al copilului cu frumusețile naturii, cu operele de artă, cu specificul național.

Familia este nucleul în care copilul se formează ca om. Părinții sunt datori să dea permanent dovadă de moralitate ireproșabilă, de integritate și educație aleasă, fiind formatorii acestei generații. Viața de familie este o „sală” înzestrată cu formidabile proprietăți acustice în care un rol important îl are mama. Jean-Jacques Rousseau era de părere că „prima educație are cea mai mare importanță și această primă educație aparține incontestabil femeilor”.

Peter F. Lesgaft, în cartea *Educația familială a copilului*, sublinia că sarcina principală a părinților constă în crearea de condiții în familie care să le permită copiilor să se dezvolte liber și armonios, să participe activ la activitățile adulților. Potrivit acestuia, educația familială corect oferită ar trebui să creeze un tip normal de copil, care să-și dezvolte și să păstreze unele dintre cele mai valoroase calități: sensibilitate la tot ce este în jurul tău, inițiativă, sinceritate, interes pentru cunoaștere. Mediul familial este primul mediu educativ și socializator pe care îl cunoaște copilul, a cărui influență marchează în chip esențial dezvoltarea copilului. Familia e cea care fundamentează o anumită matrice existențială, un stil comportamental care se imprimă asupra întregii evoluții a copilului.

Zestrea de echilibru relațional pe care copilul o moștenește din tiparul reprezentat de familia sa este cea mai sigură investiție pe tărâmul viitoarei lui personalități.

MAGIE ȘI POEZIE ÎN LUMEA COPILĂRIEI

Prof. Ramona Gâță

În luna ianuarie a acestui an, Școala Gimnazială Nr. 49 a participat la a doua ediție a concursului literar-artistic „Mihai Eminescu”, menit să promoveze valorile spirituale și culturale în rândul elevilor de gimnaziu din municipiul București, apropierea acestora de textele poetice și, nu în ultimul rând, dezvoltarea spiritului competitiv.

Dedicat lui Mihai Eminescu, „cel mai mare poet pe care l-a avut vreodată, poate, neamul românesc” conform spuselor lui George Călinescu, proiectul a avut ca obiectiv principal promovarea creațiilor eminesciene, iar scopul a constat în sporirea interesului elevilor pentru activitățile cultural-artistice. Participanților la concurs li s-a cerut un filmuleț în care să recite o poezie a poetului. Copiii din școala noastră s-au arătat interesați să participe, părinții susținându-i în realizarea materialelor necesare jurizării. După selecția a 20 de elevi, doamnelor profesoare de limba și literatura română le-a revenit misiunea de a-i forma și de a le educa acestora simțul artistic. Participanții au avut

ocazia, astfel, de a-l redescoperi pe Eminescu prin recitarea expresivă a creațiilor lirice.

Elevul clasei a V-a C, Andrei Sandu, a pregătit materialul, urmând indicațiile doamnei profesoare de limba română, Ramona Gâță, care l-a ajutat să evolueze și i-a îndrumat pașii pentru a putea avea o intonație corectă, pentru a se exprima cu naturalețe și pentru a transmite emoții intense ascultătorilor prin recitarea poeziei „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!”, creație izvorâtă din constanta iubire de patrie a lui Eminescu, al cărui singur salut era „TRĂIASCĂ NAȚIA”. Andrei a avut răbdarea de a reface, în nenumărate rânduri, filmarea pentru concurs, deoarece și-a dorit foarte mult ca materialul să fie impecabil. Prin perseverența și prin ambiția sa, a demonstrat cât este de important, în aceste vremuri tulburi, să alocăm timp culturii. Dragostea pentru artă, pentru grai și poezie i-a fost cultivată de la o vârstă fragedă de părinții săi, apoi de doamna învățătoare, Mihaela Radu.

Doamna profesoară Ramona Gâță a urmărit sensibilizarea elevilor, în sensul descoperirii universului poetic eminescian, stimularea deprinderii de a citi a elevilor și, implicit, cizelarea spiritului creativ și literar. Aceasta a remarcat potențialul lui Andrei și dorința sa de a fi mereu primul în orice moment al orei de limba și literatura română, iar această activitate extracurriculară a contribuit categoric la creșterea stimei de sine, la depășirea limitelor acestuia și la exersarea limbajului, sub aspectul expresivității, al exprimării emoțiilor și al sentimentelor.

Andrei Sandu a fost susținut de colegii săi, care l-au încurajat și pe care i-a făcut mândri de rezultatul său. Andrei a captat atenția juriului, a uimit prin naturalețea interpretării și prin declamarea cu patos a versurilor patriotice. Aceste detalii au făcut diferența dintre Andrei și ceilalți concurenți de la clasele V-VIII. Prin recitarea sa admirabilă, elevul a emis vibrații patriotice autentice și ne-a făcut să înțelegem că dragostea de patrie este cel mai nobil sentiment pe care-l poate resimți ființa omenească.

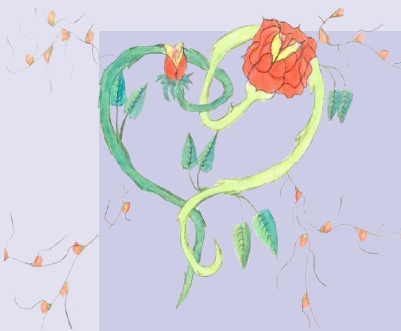
Efortul său a fost răsplătit, Andrei Sandu câștigând singurul premiu I oferit elevilor de gimnaziu la nivelul Bucureștiului. Ambiția și entuziasmul său au depășit maturitatea și experiența colegilor săi mai mari care au concurat la aceeași secțiune, de recitare. Vocea sa a transmis ceva în plus juriului care a decis câștigătorul – dragoste pentru poezia lui Eminescu și un patriotism care se cuvine insuflat generației sale.

Poezia, proza, în mod special lectura, trebuie să fie prezente permanente în viața copiilor, pentru valențele lor educative, pentru mesajul inspirațional, dar și pentru implicațiile formative ale acestora.

„Din suflet, pentru mama”

Proiectul a fost inițiat de doamna profesoară de limba română, Ramona Gâță, la clasele a V-a, cu ocazia zilei de 8 martie. Iată câteva dintre lucrările care ne-au atras atenția!

Această compoziție este pentru mama mea, pentru îngerul pe care l-a trimis Dumnezeu mie și familiei mele ca o dulce binecuvântare, pentru această zeiță a altruismului și a înțelepciunii.

Mama mea nu este ca oricare, este specială pentru mine. Spun asta deoarece, când mă gândesc la ea, mii de amintiri minunate îmi vin în memorie.

Eu și mama mea minunată avem o relație foarte bună de când eram mic și mă considera un glob fragil de care trebuia să aibă mare grijă. Pentru a crește sănătos, ea m-a îndemnat să fac sport, de exemplu, înot și ski. Chiar dacă nu eram înzestrat cu trăsăturile fizice necesare, ea a văzut de fiecare dată o lumină în privirea mea fericită, a avut încredere în mine și m-a încurajat să particip chiar și la concursuri. Datorită ei, la un moment dat, cu toate că eram cel mai mic din grupa mea de vârstă, eram cel mai bun.

Mama mi-a insuflat și dragostea pentru literatură și limbi străine, m-a ajutat să-mi descopăr talentul la desen. Mă susține în tot ceea ce fac, cu dragoste nemărginită și blândețe. Sunt foarte fericit, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru generozitatea de a-mi oferi o ființă atât de iubitoare. Eu sunt rodul muncii ei și al educației pe care mi-a dat-o. Ea îmi dăruiește cele mai bune sfaturi și mă îndeamnă să fiu curajos, sincer și să perseverez pentru a fi cel mai bun.

La rândul meu, încerc să o fac mândră de mine, prin notele bune la școală, prin comportamentul meu de-acasă și în societate. Mă străduiesc să-i ofer mici bucurii mamei, un mic cadou, o floare sau un simplu TE IUBESC.

Mama mea cu ochi de stele,
Eu pe tine TE IUBESC,
Ai un suflet ca un soare,
Lângă tine EU TRĂIESC!

Tudor Nicolici
Clasa a V-a C

Cuvânt mai drag, mai dulce nu-i
În dragul grai al omului
Ca Mamă!
Atât de-adânc, de blând,
Nemăiestrit și plin de gând
Ca Mamă!

Mama mea este ființa cea mai specială de pe pământ. Este ființa care mi-a dat viață, care m-a învățat să fac primii pași, să grăiesc, să mă port, să zâmbesc. Este totul pentru mine!

„Mama a fost prima întâlnire cu un înger.” Este îngerul meu, cu zâmbetul făcut din raze de soare, inimă din aur pur, ochii, stele strălucitoare, mâinile fine precum mătasea. Mama mea este ambițioasă, inteligentă, energică și înțelegătoare. Îi place să fie punctuală, insuflându-mi și mie importanța punctualității și a respectului față de oameni.

Ador să petrec timp cu mama: ne uităm la filme sau documentare împreună și discutăm pe marginea lor, ne relaxăm seara, avem clubul nostru de lectură, avem diverse activități în aer liber. Îmi place când sunt cu ea și simt că avem o conexiune specială.

Mama mă iubește necondiționat. Mă sfătuiește în momentele dificile. Cu ea găsesc întotdeauna soluții. Cu răbdare nemărginită, dânsa îmi arată calea cea mai ușoară, spunându-mi că orice problemă are și o soluție. Totul s-a rezolvat mereu doar vorbind cu ea. Îmi doresc să o am mereu lângă mine, pentru că îmi dă putere și curaj. Alături de ea totul pare simplu și ușor. Chiar dacă uneori o mai supăr și mă mai ceartă, știu că dorește să-mi fie mie bine.

MAMA e-un cuvânt care-mi dă putere
Un cuvânt care nu mă lasă la greu;
E-un cuvânt fermecat care face minuni,
Rostindu-l doar și vrem să fim mai buni.

Toate cuvintele par să nu fie suficiente ca să descrie dragostea și emoția din sufletul meu pentru ea. Pentru mine este cea mai bună mamă din lume!

Robert Costache
Clasa a V-a C

Theodora Isvoranu
Clasa a V-a D

Din suflet, pentru mama!

Întâiul zâmbet, primii pași, primele cuvinte, copilăria cu toate tainele și sunt strâns legate de chipul drag al mamei.

Descins din povestea copilăriei, chipul mamei este cântărea unei inimii pure și revelătoarea mîinii de a fi și de a deveni.

Bin ochii copilului, mama este artizatul rațiunii de a trăi, a învățării și entuziasmului de a pași pe treptele vieții.

Mama e miracolul din zori, mângăierea unei lacrimi și alintul unui suor. Este adevăr și provocare, călăuză în aventurile copilăriei și ale adolescenței. Este o poveste eternă a sufletului călător printre trăiri și amintiri, este isana din noi, care dănuie dincolo de spațiu și timp, plămădită din iubire, credință și dăruire.

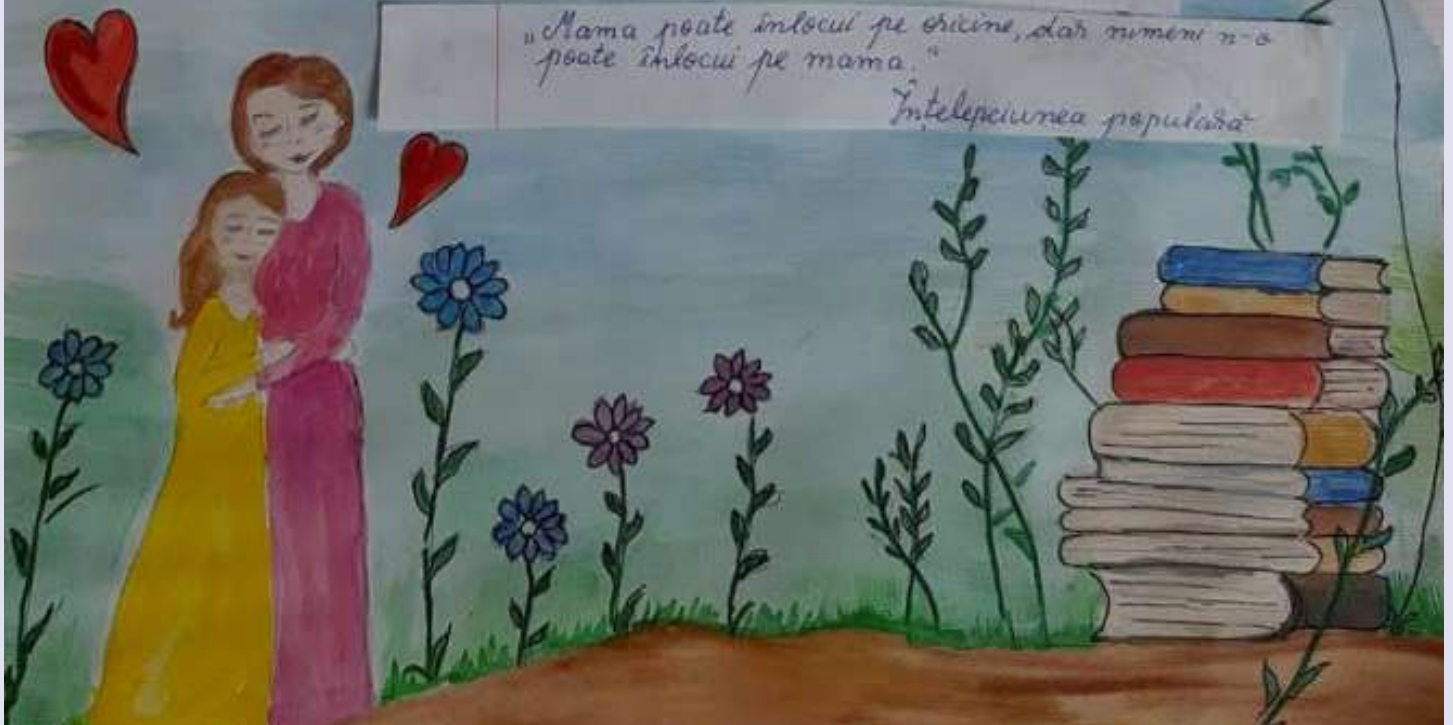
Mamei îi multumesc pentru că m-a adas pe lume și că alături de Dumnezeu a contribuit la existența mea, dăruindu-mi cel mai frumos cadou: viața.

Din suflet, îți multumesc, dragă mama!

"Mama poate înlocui pe oricine, dar nimeni n-o poate înlocui pe mama."

Întelepciunea populară

Te iubesc, mamă!

„Din suflet, pentru mama”

Ilinca Lupu
Clasa a V-a C

Mama este cea mai importantă ființă din viața mea și aș vrea să o descriu așa cum este ea în realitate.

Pe mama o cheamă Andreea, are 43 de ani pe care însă nu îi arată, fiind o femeie tânără și frumoasă. Când mă uit la chipul ei, văd o față micuță, ovală, cu buze subțiri și ochi mari căprui și calzi, ce îmi oferă un sentiment de liniște atunci când mă sărută și mă îmbrățișează. Mama este brunetă, ca mine, are un zâmbet plăcut și un glas melodios și domol. Înfațișarea ei este completată de un păr șaten lung. Ei îi place să se îmbrace simplu și confortabil. Îmi aduc aminte când eram mică, de câțiva anișori, îi îmbrăcam lucrurile și mă încălțam cu pantofii ei, iar mama mă privea amuzată și îmi șoptea că semăn cu ea. Acum, când am mai crescut și stăm una lângă alta, tata ne spune că semănăm de parcă am fi surori.

Mama este o persoană sensibilă și sinceră, ce se poartă frumos cu familia și cu cei din jur. Este comunicativă, chiar vorbăreață pot spune, deoarece îi place să povestească cu prietenii și cu rudele noastre. Indiferent, dacă este acasă sau la serviciu, mama mea este o persoană energică și foarte entuziastă în tot ceea ce face. Este o femeie puternică, ambițioasă și încrezătoare în forțele proprii, fiind un model pentru mine, deoarece atunci când și-a propus să realizeze un lucru, chiar dacă a întâmpinat obstacole, nu s-a dat bătută și a continuat până a reușit.

Mama este o foarte bună gospodină, îi face plăcere să gătească pentru mine și pentru tata și chiar să inventeze rețete noi. Bucuria sa de a găti m-a făcut să îmi doresc să învăț să fac singură diverse rețete ușoare, iar acum avem chiar o tradiție în familie, aceea ca eu să pregătesc omleta pentru toți în weekend.

În timpul liber, ne place să ne întâlnim cu rudele sau cu prietenii apropiați, să gătim împreună, să ne uităm la un film. Când e vreme frumoasă, ieșim cu bicicletele sau ne plimbăm pe străduțele din cartierele încărcate de istorie din București. Cel mai mult însă ne place să plecăm în excursii și să vizităm locuri noi din țară și din străinătate și pot spune că, datorită ei, am descoperit că îmi place să călătoresc și să descopăr istoria locurilor pe care le vizităm și obiceiurile din acea zonă.

Iubirea ei mă ajută să trec mai ușor peste greutățile mele de copil și cred că, fără încurajările ei zilnice, eu nu aș fi la fel de ambițioasă și nu aș avea rezultate așa bune la școală. Știu că mama este alături de mine și că îi pot cere ajutorul oricând m-aș confrunta cu o dificultate! Îi mulțumesc pentru dragostea și grija ei și sunt fericită că mă înțelege și îmi călăuzește pașii când mi-e greu.

Eu nu îi transmit prea des sentimentele mele pentru ea și îmi doresc să îi spun mai des că o iubesc și că o prețuiesc. Am o clipă acum să mărturisesc sincer că eu o iubesc pe mama foarte mult!

Clara Niculescu
Clasa a V-a C

Mama mea are un suflet de aur. Este o persoană blândă și muncitoare. Ochii ei, ca două bucăți de chihlimbar, mă privesc cu iubire. Îmi place cum zâmbetul ei alb ca spuma laptelui stă pe buzele ei subțiri și catifelate. Mama este scundă și gingașă, precum ghiociei de-abia ieșiți. Îmbrățișările ei calde și pline de iubire, mă fac să cred că sunt protejată sub aripile mari ale unui înger păzitor.

Seara, vine lângă patul meu, iar chipul ei frumos mă privește blând. Îmi mângâie fața cu o atingere ușoară și toate gândurile mele negative dispar. Ne aventurăm în cărțile pe care le savurăm împreună. Când îmi aleg haine, mă simt așa de fericită că-mi înțelege gusturile. Atunci când eu iau o guriță dintr-o brioșă făcută de mine și mama, simt un gust atât de dulce și mă bucur că am făcut-o eu și mama mea. Ceva mult mai dulce decât brioșele noastre este râsul mamei mele.

Când sunt cu ea, mereu mă simt în siguranță, iar ea reușește printr-o privire plină de dragoste și duioșie să mă calmeze, să mă încurajeze. O răsplătesc cu îmbrățișări și cuvinte frumoase. Pentru mama simt ceva unic ce nu se va stinge niciodată, un sentiment de iubire infinită. Niciodată în viață nu voi uita cât m-a îndrumat și cât m-a îngrijit și câtă iubire mi-a dăruit. Pentru toate acestea, ea este și va fi mereu pe locul întâi în mintea și sufletul meu.

Îmi iubesc mama mai mult decât orice pe lume!

Într-o zi însorită de 8 martie, în timp ce încercam să aleg buchetul potrivit de flori, gândul mi-a fugit către cea căreia trebuia să-l dăruiesc: mama.

O iubesc mai mult decât pe oricine altcineva, iar încredere deplină am numai în ea. Nu-mi imaginez o lume fără mama. La ea mă duc când am nevoie de ajutor la școală, ea mă îngrijește când sunt bolnavă, mă ascultă când sunt tristă și simt că nimeni altcineva nu m-ar putea înțelege. Atunci, mama mă îmbrățișează, iar în îmbrățișarea ei găsesc întotdeauna liniște, mă simt iubită și în siguranță.

Mama mi-a cusut cu mâna ei toate costumele de la serbările de la grădiniță, în ciuda faptului că nu are mașină de cusut sau cunoștințe de croitorie. Este,

în schimb, foarte creativă și tot ce face pentru mine face cu multă dragoste, de aceea, m-am simțit mereu mândră și mi s-a părut că am avut cele mai grozave costume!

Ambițiunile mele sunt strâns legate de mama, încerc mereu să fiu cea mai bună pentru a o face mândră! Încă îmi amintesc ziua în care aveam doar patru-cinci ani și participam împreună cu mama la un concurs de ciclism.

Traseul avea câțiva kilometri și era foarte dificil, cu mult noroi, dar mama m-a încurajat tot drumul, mai ales când am vrut să renunț. Până la urmă, am terminat cu bine cursa și, deși am ieșit pe penultimul loc, îi sunt foarte recunoscătoare pentru toată susținerea pe care mi-a dăruit-o. Când a fost mai obositor, m-a ajutat, ne-am oprit, ne-am

adunat puterile, dar nu am abandonat.

Cu timpul, am înțeles că a fost o lecție despre faptul că lucrurile care îți aduc satisfacție nu se obțin ușor și că nu trebuie să renunț la visurile mele, chiar dacă îmi este greu. Oricât de descurajată m-aș simți câteodată, mama îmi este alături și mă îndeamnă să am încredere în mine, să fiu ambițioasă și să muncesc, ca să mă autodepășesc.

De la mama am învățat că experiențele sunt mai importante decât lucrurile. Ea m-a încurajat întotdeauna să explorez, să încerc lucruri noi, să îmi descopăr pasiunile sau să îmi depășesc teama și să ma urc pe o stâncă, să particip la un concurs de înot în marea rece și plină de valuri sau să învăț să călăresc, de exemplu, cu toate că și ei îi era, în același timp, teamă pentru mine. Datorită ei, am descoperit cât de minunați sunt caii și am învățat să iubesc animalele atât de mult încât cred că mi-ar plăcea să devin medic veterinar.

Simt că îi datorez multe mamei și știu că întotdeauna ea ne pune pe noi, copiii, pe primul loc. De aceea, pe măsură ce cresc, încerc să-i ofer și eu un ajutor cât de mic. De exemplu, o ajut când

gătește. Poate că nu e mare lucru să o ajut la curățatul legumelor sau la strânsul mesei, dar este un timp pe care îl petrecem împreună și mă bucur că-i pot ușura cât de puțin munca.

Când mama este obosită, îi fac o cafea, când o doare spatele, îi fac un masaj. Uneori, din cauza unor probleme la umăr, nu-și poate strânge părul, iar eu o ajut. Îmi place să-i pieptăn părul lung și să am grijă de ea. Mă bucur că există astfel de momente, în care simt că o ajut și eu pe mama.

Avem și momente în care ieșim doar noi două la plimbare, fără tata sau fratele meu, ori ne ținem companie una alteia, pur și simplu, și ne bucurăm împreună de asta. În vacanțe, de pildă, ne place să pictăm sau să stăm cuibărite pe canapea și să ne uităm la filme fără

întrerupere, ore întregi.

Dacă ar trebui să aleg un singur cuvânt care să adune în el toată dragostea pe care i-o port mamei și, în același timp să descrie relația noastră, atunci acela ar fi „sprijin”. Întotdeauna mama este prezentă necondiționat când am nevoie de ea, și asta ne leagă într-un fel unic.

La un moment dat, vânzătoarea m-a trezit din visare și m-a întrebat ce buchet vreau să cumpăr, iar eu l-am ales pe cel de lalele galbene, florile preferate ale mamei.

Când i le-am dăruit, mama s-a luminat și m-a îmbrățișat, fericită. Mă bucur că am făcut alegerea potrivită! Și, cel mai important este că a fost un buchet ales din suflet pentru mama, ca să îi transmită cât de mult o iubesc!

Natalia Nedelcu
Clasa a V-a C

IA ROMÂNEASCĂ, ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

În fiecare iunie, Școala Gimnazială Nr. 49 sărbătorește Ziua Internațională a iei. Această tradiție a fost inițiată acum cinci ani, cu ocazia proiectului *Ia românească, între tradiție și modernitate*, coordonat de doamnele profesoare Narcisa Petrescu, Valentina Stoian, Cristina Sărăcin și Viorica Baibarac. Cămașă-simbol a neamului românesc, ia poartă, în semnele cusute pe pânză, matricea spirituală a țării noastre.

Proiectul-concurs este înscris în *Calendarul Activităților Educative Municipale* la categoria A3 Domeniul cultural-artistic/literatură, poziția 6, și are trei secțiuni: felicitări/desene, referate despre importanța iei, creații literare inspirate din tradiție. Adresându-se îndeosebi claselor a V-a, VI-a și a VII-a, proiectul își propune să promoveze valorile tradiționale, respectul față de bine, adevăr și frumos în perioada de formare a personalității elevului.

La ultima ediție, cea cu numărul IV, au participat elevi din 15 școli din municipiul București și din țară. În paginile ce urmează, vă sunt prezentate câteva dintre lucrările de anul trecut ale elevilor noștri, care au fost îndrumați de doamnele profesoare de limba română, Mihaela Pitrop și Alexandra Săndulescu, respectiv doamna profesoară de educație plastică, Raluca Dumitrașcu.

IA ROMÂNEASCĂ, SIMBOL NAȚIONAL

Frumoasa ie românească ar trebui purtată de toți românii, pentru a-și aminti de istoria și tradițiile românești.

Costumul popular este simbolul poporului nostru, iar ia este elementul principal al costumului tradițional, în orice regiune a țării noastre. Ia românească, cusută manual și decorată cu motive tradiționale, ne amintește că a fi român înseamnă și a îmbrăca bluză strămoșilor noștri.

Oriunde mergeau țărani români, de-a lungul istoriei noastre, ei se îmbrăcau în haine tradiționale. Ia românească nu se știe exact când a apărut, însă se presupune că ar fi veche de șapte mii de ani. Ia este o bluză din pânză albă, făcută în casă la războiul de țesut. În Transilvania și Moldova se foloseau materiale mai groase, iar în Oltenia, Muntenia și Dobrogea acestea erau mai subțiri. Ia e decorată cu broderie la mâneci, pe piept și la gât. Unele ii sunt împodobite și cu mărgelile sau cu paiete. Motivele populare cusute pe ie sunt considerate magice. Ele au rolul de a proteja persoana care poartă ia și de a îndepărta spiritele rele. Spirale, romburi, râuri, flori, spice, cruci, toate simbolizează magia, credința și dragostea pentru frumos a românilor. Fiecare ie este unică, două ii la fel nu există. Modelele diferă de la o regiune istorică la alta. De exemplu, în Ardeal broderiile sunt într-o singură culoare, de obicei negru. În Maramureș sunt albe, iar în Oltenia sunt roșu aprins.

La început, ia era o cămașă lungă dintr-o singură bucată. În timp, în anumite regiuni, s-a separat în bluză (ie) și fustă (poale).

Pe vremuri, femeile căsătorite sau în vârstă purtau ii sobre, cu model mai larg. Fetele tinere purtau ii în culori vesele, luminoase. În funcție de momentul purtării, iile aveau diferite semnificații: cusăturile negre anunțau moartea cuiva drag, iar broderiile cu culori aprinse erau specifice anumitor evenimente: nunți, jocuri, botezuri sau sărbători religioase.

Femeile sunt cele care duc mai departe arta confecționării iei, stilul cusăturii, alegerea culorilor, croiul

cămășii, învățând meșteșugul de la mamele sau bunicele lor. La sat încă se mai creează ii și piese care fac parte din portul popular românesc.

În prezent, iile sunt îmbrăcate la sate doar la nunți și botezuri, iar la oraș sunt purtate cel mai des de Ziua Națională a României, când majoritatea femeilor își amintesc de tradițiile românești și de obiceiurile generațiilor trecute din familia lor.

Dintre personalitățile reprezentative ale istoriei noastre, Regina Maria a fost cea care a promovat continuu frumusețea portului românesc, purtând ia tradițională la toate evenimentele majore. De asemenea, Princesesa Ileana și Princesesa Elena au purtat ia populară românească.

Nicolae Grigorescu în picturile sale a surprins țărâncă româncă purtând ie în portrete, sau torcând lână, mergând desculță, muncind la câmp. Și pictorul Theodor Aman a surprins imaginea iei românești în lucrările sale. Pictorul francez Henri Matisse a realizat și el tablouri în care apar românce în ie tradițională. Ia este un element reprezentativ pentru istoria și cultura României, țara noastră fiind identificată cu imaginea țărâncii care poartă ia tradițională.

În prezent, ia românească face parte din galeria Muzeului Național de Artă Modernă de la Paris, fiind denumită „La blouse roumaine“ (bluză românească).

Institutul de Etnografie și Folclor a realizat un album în care specialiștii au adunat mii de cămăși populare din peste 800 de sate. Acest album face parte dintr-un demers pregătit pentru UNESCO, cu scopul de a include ia în patrimoniul mondial.

Ia reprezintă locul în care ne-am născut, istoria poporului nostru, tradițiile și obiceiurile strămoșilor și bunicilor, de care ne amintim întotdeauna cu drag. Rămâne, prin urmare, haina noastră de sărbătoare, simbol al poporului nostru și al creației populare românești. Să fim mândri că suntem români și să ne îmbrăcăm românește!

Matei Mitrea, clasa a VII-a D
Coordonator, prof. Mihaela Pitrop

LEGENDA IEI

A fost odată ca niciodată o fată frumoasă, numită Ia. Aceasta era de o frumusețe rară și, dacă te uitai la ea, ți se părea că te uitai la Soare.

Într-o zi, când mândra noastră se plimba pe afară, apărură un Zmeu. Acesta se îndrăgosti pe loc de frumusețea fetei, așa că o răpi și o duse la palatul său. Acest palat era tot făcut din aur și avea ușile decorate cu cele mai scumpe pietre prețioase găsite vreodată, iar odăile erau atât de frumos decorate încât îți era greu să ieși din ele.

Într-o seară, când fata stătea la masă cu Zmeul, îl întrebă :

– Ce trebuie să fac ca să scap din acest loc ?

– Trebuie să iei șapte fire de aur din părul Balaurului Cel cu Șapte Capete, trei pene din coada Phoenixului și 100 de fire din blana Căpcăunului de sub Podul de Smarald.

Ia fu tare uimită de dorința Zmeului și din această cauză nu putu închide ochii toată noaptea. Pe când se tot gândea cum avea să facă rost de acele lucruri, deodată apărură Blegota. Acesta îi spuse :

– Pentru a lua cele șapte fire dorite și cele trei pene, trebuie să mergi până la capătul lumii, unde vei găsi o peșteră. Acolo trebuie să fii atentă, pentru că mama Balaurului cu Șapte Capete păzește odaia în care doarme acesta! Îți voi da două hărți : una este pentru a ajunge la peșteră și cealaltă îți arată tunelurile subterane de sub peșteră.

Zis și făcut! A doua zi, dis-de-dimineată, Ia urmă prima harta. Merse peste șapte mări și șapte țări și în cele din urmă ajunse la peștera Balaurului cu Șapte Capete. Ia scoase și cea de-a doua hartă, care-i indica că, undeva, aproape de gura peșterii, era un tunel.

Ia nu văzu niciun tunel lângă peșteră. Era acolo însă, doar un bolovan mare, și, cum era foarte hotărâtă, mută bolovanul. Mută de uimire, constată că acolo era tunelul. Mai apoi, Ia urmări cu mare atenție harta și ajunse sub camera Balaurului. Se opri sub o trapă care ducea lângă patul acestuia.

Ia deschise trapa, urcă în liniște și, cu grijă, luă cele șapte fire de aur căzute pe perna Balaurului cel cu Șapte Capete, fără ca acesta să simtă măcar ceva. Apoi, când se îndreptă spre ieșire, observă într-un colț al camerei Phoenixul, care dormea într-o colivie, ținut în captivitate de către Balaur. Ia, profită de ocazie și, cu atenție, culese și cele trei pene din coada Phoenixului. După toate acestea, Ia coborî în liniște și părăsi în grabă peștera.

Drumul spre casă fu mult mai ușor, mai ales că mare parte din provocări erau rezolvate. Ajunsă la castel, Ia își spuse în sine ei că trebuie să ia o pauză de la treabă, așa că adormi. Nici nu închise bine ochii că și apărură Pecota. Acesta îi spuse:

– Pentru a lua 100 de fire din blana Căpcăunului de sub Podul de Smarald, trebuie să mergi până la împăratul Magenta, să îl întrebi dacă te lasă să treci de hotarele lui și, dacă da, să mergi până la capătul regatului, unde vei găsi un pod. Sub acest pod doarme profund un căpcăun. Dacă se trezește, să îi cânti cea mai frumoasă baladă știută de tine, până când adoarme la loc. Atunci, să îi tai 100 de fire din blană!

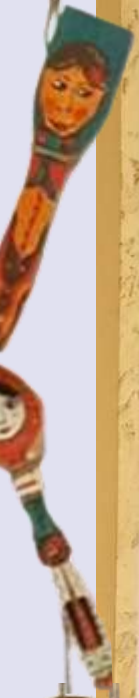
A doua zi, fata merse până ajunse la Împăratul Magenta. Aceasta îl întrebă dacă o lasă pe meleagurile lui și Împăratul aprobă. După o lungă călătorie, fata ajunse la pod. Atunci coborî și, când se pregătea să taie cele 100 de fire din blană, Căpcăunul se trezi. Ia fu rapidă și începu să cânte cea mai frumoasă baladă care a existat vreodată, așa că acel Căpcăun adormi la loc. Ia îi tăie atunci blana și se îndreptă spre casă.

Ia țesu la acea haină șapte zile și șapte nopți și într-un final termină. Tot gândindu-se cum să se numească haina făcută, a hotărât să-i spună după numele ei: IE.

Bluza este albă (părul de Căpcăun de sub Podul de Smarald) cu broderie înflorată (firele de păr din capul Balaurului cu Șapte Capete și penele de Phoenix).

Și-am încălecat pe-o șar și v-am spus povestea așa și-am încălecat pe-o roată și v-am spus povestea toată.

ȘTII DESPRE IA ROMÂNEASCĂ?

Că tot am învățat *la română* despre legende, am decis să caut despre ce poartă bunicile și mamele cel mai des – ia. Așa că am luat-o pe urmele ei și am cercetat în cărțile din biblioteca școlii, site-uri, documente fel de fel.

Așadar, cele mai multe legende spun că ia românească face parte din costumul popular românesc din cele mai și cele mai vechi timpuri, iar rădăcinile sale își au originea în portul dacilor și al geților. Vă dați seama?!

Dacii, strămoșii noștri legendari purtau cămăși cu mâneci lungi, albe, cu o croială simplă, dintr-o singură bucată și pantaloni lungi și strâmți care se numeau ciareci sau ȋtari. Mai știți ȋtarii? Din *Amintirile lui Creangă*?

Portul (sau outfit-ul din zilele noastre) era completat cu brău sau chimir, iar în picioare purtau opinci. Femeile se îmbrăcau cu o cămașă de bumbac, adică ia, poale și piese care acopereau picioarele, cunoscute ulterior sub diferite denumiri: catrință, valnic sau fotă. Vă dați seama? Ia a fost mereu la modă. Mi se pare incredibil!

Am cercetat și am descoperit că, pe cap, femeile purtau diferite țesături și podoabe: marame, năframe și cepse. Bărbații purtau căciuli specifice tradiției românești – cred că le știți cu toții. De-a lungul timpului, costumul bărbaților și al femeilor s-a diferențiat tot mai mult, iar tunica pe care o purtau inițial a început să capete caractere distincte. Veșmântul femeilor s-a transformat astfel în *ia românească tradițională* din zilele noastre. Tradițional și totuși în tendințe.

M-am documentat și despre materialul iei. Să văd dacă era țesută din aceleși materiale din care este făcută astăzi. Ia era realizată la început din in, cânepă, sau lână. Mai târziu și din bumbac tors la fuior. Ia era împodobită preponderent cu broderii la mâneci, piept și gât. Cusăturile, încrețurile, altița, râurile sau cheițele reprezintă caracteristicile iei. Am constatat cu uimire că materialele acelea sunt folosite și azi, pentru că o ie a mamei este realizată din in, o alta, a bunicii din partea tatălui, din bumbac. Lucrul ăsta m-a făcut să exclam: câtă trăinicie!

Și pentru că istoria e pasiunea mea, am fost curios să aflu ce au spus istoricii despre piesa vestimentară preferată a mamei. Aici am aflat lucruri cu adevărat uimitoare. De exemplu, unii istorici presupun că ia a fost purtată pentru prima dată în perioada culturii Cucuteni, una dintre cele mai vechi civilizații din Europa. Cultura Cucuteni era răspândită pe teritoriul de azi al Moldovei, nord-estul Munteniei, sud-estul Transilvaniei și Basarabia. Da, din păcate, puțini știu aceste fapte.

Toate aceste prețioase informații despre ia noastră românească mi-au îmbogățit cunoștințele. Și eu o consider *un must have* și cred mai mult acum că poate fi o piesă de rezistență în colecțiile marilor designeri (am cercetat și domeniul modei cu ocazia asta). A traversat această cămășuță foarte multe secole cu aceeași croială relativ simplă și acest simplu fapt o face un simbol al nostru.

Andrei Ionescu, clasa a V-a C
Coordonator, prof. Alexandra Săndulescu

IA FERMECATĂ

Pe când eram mai mic, toată familia mea se aduna la casa bunicilor mei, din partea mamei, ca să sărbătorească festivitatea de pe 24 Iunie numită „Ziua internațională a iei”. Adulții și bunicii se așezau la masă să discute diverse întâmplări, iar copiii se jucau prin casă.

Anul acesta s-a întâmplat să nu am ie, fiindcă cea de anul trecut îmi rămăsese mică, așa că mama mea și cu mine ne-am dus la cea mai apropiată tarabă, dintr-un târg tradițional, să îmi cumpăr una. Persoana care vindea era o doamnă în vârstă care spunea că iile ei sunt fermecate. Intr-adevăr, arătau puțin diferit, erau țesute cu un fir roșu și unul auriu. Firul auriu strălucea de fiecare dată când purtai ia. Doamna aceea le credea fermecate, deoarece zicea că atunci când ești cu alți copii în preajmă și te joci cu ei, încăperea în care ești se transformă în ce gândești.

La bunici, i-am povestit verișoarei mele ce a spus vânzătoarea despre acele ii, inclusiv despre a mea. Maia, verișoara mea, a zis că ar fi bine să mergem în mansardă, deoarece este cea mai goală cameră din toată casa și nu putem strica nimic. Am urcat scările până sus, unde Maia m-a implorat să mă gândesc că suntem în spațiu și putem să respirăm. Brusc, nu mai eram în mansardă, ci pluteam prin spațiu și observam planeta de la distanță. Ce nu știam noi era că pluteam în spațiu fix deasupra casei bunicilor. Cumva, Maia și-a pierdut echilibrul și a plutit departe, departe de mine, până nu am mai văzut-o. Mi se părea că aud o voce. DA, era o voce! Dar oare ce spunea acea voce? O aud pe Maia cum îmi țipa în ureche: „Ne-au chemat părinții la masă!” M-a cuprins deodată un soi de amețeală. Am închis ochii și am observat că sunt din nou în mansardă. Speriat, mi-am dat urgent ia jos de pe mine, auzind o voce misterioasă care șoptea: „Numai o dată în viață funcționează magia iei așa că nu te speria și poart-o fără griji”.

La masă, i-am povestit surorii mele întâmplarea. La început, m-a privit cu neîncredere, dar până la urmă a realizat cât de mult vorbeam. Am decis toți trei să păstrăm secretă această întâmplare față de părinții noștri, căci oricum nu ne-ar fi crezut.

Probabil că nicio altă țară nu va ști taina magică care învăluie în mister povestea iilor românești.

Răzvan Vlagali, clasa a V-a C
Coordonator, prof. Alexandra Săndulescu

Bună. Te rog să te prezinți cititorilor revistei „Teen Spirit” (nume, când ai început să desenezi, cursuri la care ai participat sau participi etc).

Bună ziua, ție și cititorilor revistei „Teen Spirit”. Mă numesc Anescu Ioana Luiza, am 14 ani și sunt elevă în clasa a VIII-a A. Desenez de mică, însă cursurile de desen și pictură le-am început la vârsta de 8 ani, în cadrul „Galeriei Basil”.

De unde vine pasiunea pentru desen și artă plastică?

Dintotdeauna m-a fascinat arta plastică, în special desenul, iar ceea ce sunt azi se datorează profesorilor din cadrul Galeriei, locul unde am început cursurile pe care le frecventez și acum. Anual, Galeria Basil organizează vernisaje cu lucrările cursanților, moment în care ni se oferă diplomele.

Cine te-a încurajat cel mai mult în această îndeletnicire?

Cel mai mult m-au încurajat profesorii de la „Galeria Basil”, cărora le sunt recunoscătoare pentru tot ceea ce m-au învățat și mă învață. Desigur că și părinții mei au avut un rol aparte, deoarece alături de ei am vizitat multe muzee celebre, atât din Italia (Florența, Roma), cât și din alte țări unde au expus pictori și sculptori remarcabili.

Ce te inspiră?

Mă inspiră natura, oamenii, locurile pe care le vizitez, peisajele pe care doresc să le reproduc în lucrările mele.

Ce simți atunci când desenezi?

Atunci când desenez, simt că mă aflu într-o altă lume, doar a mea, unde totul este posibil cu ajutorul imaginației.

Ce dorești să transmiți prin lucrările tale?

Mereu mi-a plăcut să fac compoziții proprii, să improvizez și să transmit felurite emoții prin lucrările mele.

Remarc o serie de compoziții cu portrete remarcabile. De ce portretul? Cât timp lucrezi la elaborarea unui portret?

Un portret poate dura chiar și o săptămână, dar am realizat portrete și într-un timp mai scurt, de exemplu în două ore.

Cum îți alegi culorile? Ai vreo preferință pentru unele față de altele?

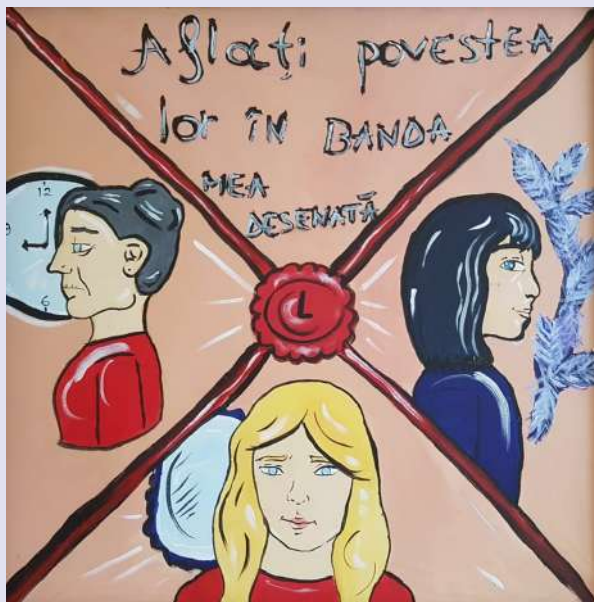
Culorile le aleg în funcție de ceea ce îmi propun să desenez sau să pictez, dar de cele mai multe ori folosesc culori calde, deoarece îmi transmit un sentiment de pace.

DESPRE CULOARE ȘI EMOȚIE

**Luiza Anescu
Clasa a VIII-a A**

Interviu realizat de
Irina Dumitrescu, clasa a VI-a D

Obişnuiești să dai titluri lucrărilor pe care le finalizezi?

De obicei, fiecare lucrare are titlul său, în funcție de cum arată și ce transmite. Uneori îmi propun titlul lucrării, alteori acesta se ivește pe parcurs.

Ai realizat benzi desenate? Văd aceste trei portrete de femeie alături de elemente precum ceasul, oglinda și rămurica de brad argintiu și mă intrigă peste măsură...

Portretele din tabloul respectiv reprezintă personajele dintr-o bandă desenată, realizată de mine, în urmă cu trei ani, într-o tabără de creație organizată de „Galeria Basil”. Banda desenată ilustrează povestea unei femei care își dorea nespus să fie tânără și admirată de cei din jur.

La ce tablou ții tu cel mai mult?

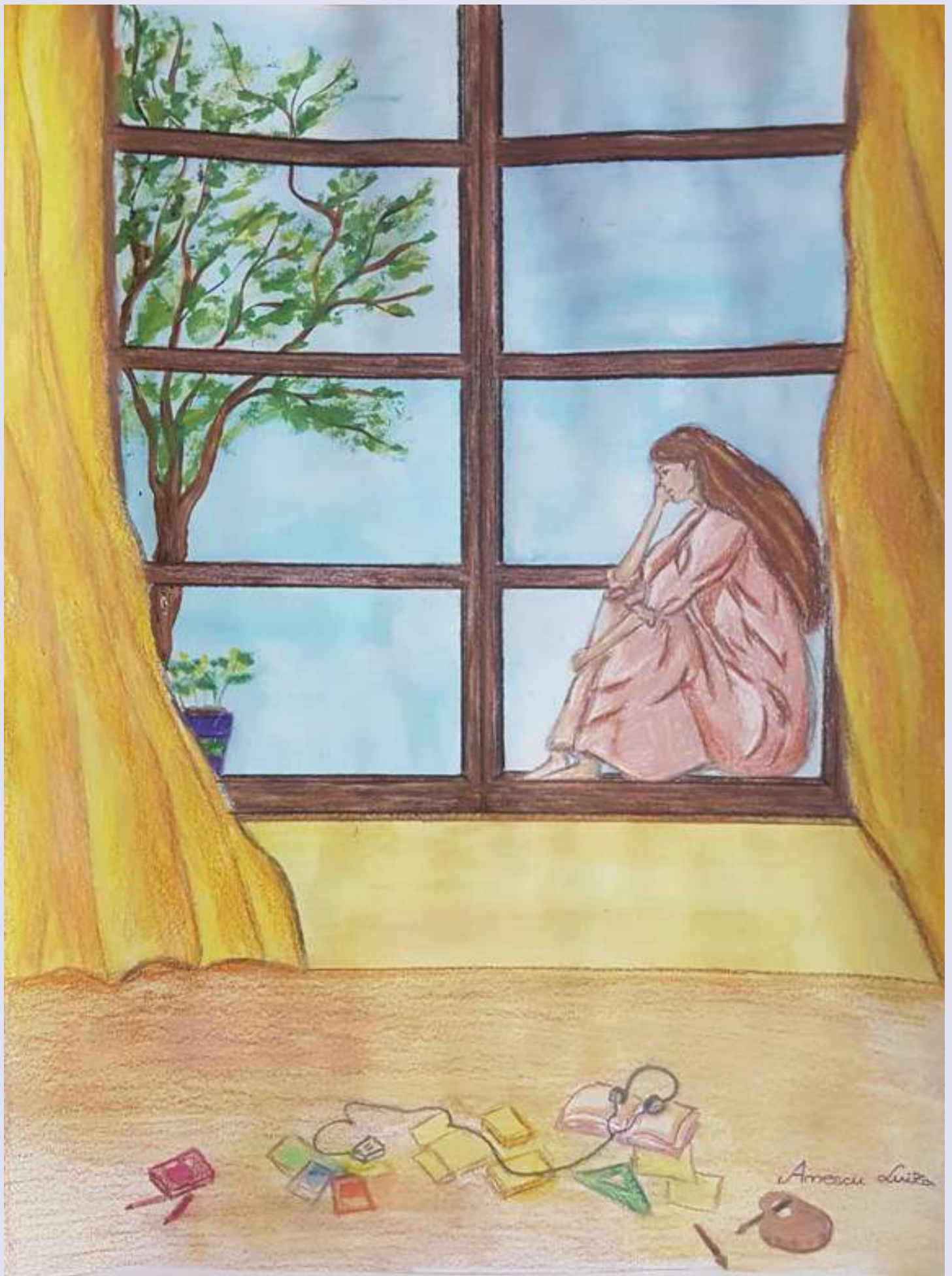
Cel mai mult și mai mult țin la tabloul intitulat „Portretul în prezent”, acesta ilustrând un cuplu de asiatici înconjurați de evenimente importante din anul 2020, cum ar fi incendiile din Australia, apariția virusului Covid-19 și protestele din Statele Unite. Pentru mine este reprezentativ perioadei în care trăim.

Ce sfaturi ai dori să dai celor care doresc să facă din arta plastică o ocupație permanentă?

Nu sunt în măsură să dau sfaturi, dar pot să îi asigur pe cei care încearcă și își doresc să facă din arta plastică o ocupație permanentă, că vor avea parte de relaxare și de un fel de terapie prin culoare, care, la un moment dat, le va aduce și satisfacție.

CICLISMUL CA STIL DE VIAȚĂ

Interviu cu Tudor Neagu

Tudor Cristian Neagu, clasa a VIII-a A
Interviu realizat de prof. Săndulescu Alexandra

Spune-ne cum a fost începutul tău în ciclism, acest sport al mișcării continue.

Totul a început în urmă cu 9 ani. Pasiunea pentru sport a început cu înotul pe care l-am practicat timp de 5 ani, apoi m-am orientat spre un sport mai complex - triathlon și de aici a început pasiunea pentru ciclism. Acest sport îl practic de aproximativ 7 ani și îmi place foarte mult, deoarece este o activitate foarte dinamică și satisfacția este pe măsură.

Cât timp din zi aloți antrenamentului și cum reușești să îmbini sportul cu școala?

Antrenamentul presupune atât rulajul pe bicicletă, cât și pregătirea fizică, ceea ce înseamnă un timp de 3-4 ore/ zi – 6 zile pe săptămână. Imediat după ce termin orele de la școală, plec la antrenamentul de șosea, iar în zilele în care vremea nu este favorabilă, pregătirea o fac pe rulou. După ce vin de la antrenament, îmi fac temele, învăț și a doua zi, până încep programul de școală, mă antrenez o oră de pregătire fizică pe rulou. Este destul de greu, dar îmi place ce fac și nu renunț la ciclism.

De ce ai ales să practici ciclismul de performanță?

Îmi place să mă întrec cu cicliști din toată țara, pe diferite trasee și în toate condițiile meteo. Îmi place să câștig, să atac plutonul în cele mai neobisnuite porțiuni de șosea. Prefer condițiile meteo grele, ploaie și vânt, întrucât puțini rutieri pot răspunde acestor atacuri.

Care este ultima competiție la care ai participat și ce premiu ai câștigat?

Ultimul concurs la care am participat, a fost Campionatul Național de Velodrom, care s-a desfășurat la Plovdiv, unde am obținut o medalie de bronz la proba de Eliminare și două medalii de bronz cu Echipa CS Olimpia București la probele Viteză olimpică și Urmărire pe echipe.

Care este cea mai plăcută amintire pe care ți-a dăruit-o până acum ciclismul?

Cea mai plăcută amintire este de la o cursă de contratimp desfășurată la Cheile Grădistei, unde am reușit să câștig locul I, în condiții foarte grele.

Fiind ciclist de performanță la categoria cadeti, împărtășește-ne care a fost cel mai frumos traseu din țară și de ce te-a impresionat.

Cel mai frumos traseu este pe DN 1 Paralela 45 - Cabana Piatra Arsă. Obişnuiesc să mă antrenez vara pe acest traseu și abia aștept ziua în care merg la Piatra Arsă. De obicei, merg în cursul săptămânii, întrucât este mai puțin aglomerată șoseaua.

Care sunt cicliștii din țară sau din străinătate pe care îi admiri?

Dintre cicliștii români îi admir pe Edi Grosu și Daniel Crista, iar pe plan internațional îi prefer pe Nairo Quintana (Columbia) și Alberto Contador (Spania), ambii sunt cățărători și probabil cei mai buni din ultimii 10 ani.

Cât este de dificil să evoluezi într-o echipă cu atât de mulți tineri talentați dornici de a-și crea un nume în ciclism?

Este foarte greu să-ți menții locul de titular în echipă, mai ales că eu sunt cel mai tânăr din echipa de șosea a clubului Olimpia București. Trebuie să fii dispus să muncești din greu în orice condiții, chiar și atunci când colegii nu vor să depună un mare efort, pe un anumit sector de drum.

Care este cel mai mare vis pe care îl ai în ciclism?

La fel ca orice sportiv doresc o medalie olimpică, dar și să particip și să câștig măcar o etapă într-un mare tur profesionist din Italia, Franța sau Spania.

**Ce ai făcut în toată această perioadă?
Cum ți-a afectat pandemia activitatea
sportivă?**

În timpul stării de urgență, am ieșit la antrenament individual zilnic. În starea de alertă am ieșit de două - trei ori pe săptămână cu echipa, în restul zilelor am fost singur pe șosea la antrenament.

**Care sunt obiectivele personale pentru
anii ce urmează sau pentru perioada ce
urmează?**

În sezonul următor doresc să câștig titlul de campion național la cadeți și să obțin poziția de leader în echipa națională la această categorie.

**Spune-ne în câteva cuvinte ce reprezintă
pentru tine ciclismul.**

Probabil cea mai frumoasă și dinamică disciplină sportivă.

**Ce mesaj le transmiți colegilor din școală
cu privire la urmarea visului, oricare ar fi**

Dacă dorești din tot sufletul să-ți realizezi visul, nimic nu poate sta între tine și realizarea obiectivului propus. Trebuie să fii dispus să renunți la orice te împiedică să-ți realizezi visul.

PALMARESUL LUI TUDOR

Sportiv legitimat la Clubul Sportiv Olimpia, secția Ciclism (2015-prezent)
Legitimat la Clubul Sportiv Master Swim and Tri, secția Triathlon (2014-2018)

Rezultate competiționale Ciclism în anul 2020

Locul III—Campionatele Naționale de Pistă 2020 (categ. A+ Cadeți), Plovdiv Bulgaria, 30.10.2020-01.11.2020
Locul I—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa 3, Prima Bicicletă, Călărași, 18.10.2020
Locul III—Campionat Național de Șosea pentru copii 2020, Fond, Târgu Mureș, 30.08.2020
Locul III—Campionat Național de Șosea pentru copii 2020, Contratimp, Târgu Mureș, 30.08.2020
Locul III—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa 2
Locul III—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa 1
Locul III—Campionat Național Ciclocros 2020, Micăsasa, Sibiu, 8.12.2019

Rezultate competiționale Ciclism în anul 2019

Locul II—Campionatele Naționale de Pistă 2019, Sprint pe echipe, Plovdiv Bulgaria, 26-27.10.2019
Locul II—Campionatele Naționale de Pistă 2019, Urmărire pe echipe, Plovdiv Bulgaria, 26-27.10.2019
Locul III—Cupa Națională de Copii Șosea Clasament, Etapa 1 „Turul Dobrogei”, 19.05.2019
Locul II—Memorial Bernd Bilal 2019, 16.03.2019
Locul III—Campionat Național Ciclocros 2019, Parcul Tineretului, București, 22.12.2018

Rezultate competiționale Ciclism în anul 2018

Locul II—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa III, Turul României, categ. B (11-12 ani), 22.09.2018
Locul III—Campionatele Naționale de Șosea Copii 2018, Contratimp Individual, categ. B (11-12 ani), 26.08.2018
Locul II—Campionatele Naționale de Șosea Copii 2018, Fond, categ. B (11-12 ani), 25.08.2018
Locul II—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa II, Cupa Mării Negre III, categ. B (11-12 ani), Constanța, 13.05.2018
Locul II—Cupa Națională de Copii Șosea, Etapa I, RGT Spring Kids Edition, categ. B (11-12 ani), Arena Națională, 22.04.2018
Locul I—Memorialul George Negoescu, categ. B (11-12 ani), 31.03.2018
Locul I—Cupa MotorPark România la Ciclism, categ. B (11-12 ani), 18.03.2018
Locul II—Trofeul Primăverii, categ. B (11-12 ani), 11.03.2018

Rezultate competiționale Ciclism în anul 2017

Locul I—Cupa Națională a României la Șosea pentru Copii, etapa 5, ediția 2017, categ B (11-12 ani)
Locul III—Cupa Națională a României la Șosea pentru Copii, etapa 4, ediția 2017, categ B (11-12 ani)
Locul I—Cristian Grand Prix, categ. B (11-12 ani)
Locul III—Novak Cycling Cup, Fond, categ. B (11-12 ani), 16.07.2017
Locul I—Novak Cycling Cup, Contratimp, categ.B (11-12 ani), 16.07.2017
Locul I—Cupa Națională a României la Șosea pentru Copii, etapa 3, ediția 2017, categ. B (11-12 ani)
Locul II—Campionatul Național Șosea Copii 2017, Fond, 11-12 .06.2017
Locul I—Campionatul Național Șosea Copii 2017, Contratimp, 11-12 .06.2017
Locul I—Cupa Oraș Otopeni „Mircea Romașcanu”, ediția IV 2017, categ. 8-12 ani
Locul II—Road Grand Tour Spring, categ.11-12 ani, 21.05.2017

CAZURILE DIN SEASIDELAND

În fiecare an, pe 25 martie, este **Ziua Poliției Române**. Cu acest prilej, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și Inspectoratul Școlar al Municipiului București organizează „**Olimpiada siguranței**” (CAEM, 2022, I, poz. 21), lansată acum 8 ani. Iată povestirea polițistă cu care a participat eleva noastră, Iulia Belloiu.

Cazul 1 – Agenția Hoților

Secția de poliție 100 din SeasideLand și-a înnoit angajații în mai puțin de o săptămână. Un fapt straniu, deoarece timp de jumătate de an nimeni nu a vrut să se angajeze. Dar acest lucru nu este așa de rău – mai mulți polițiști, mai multă siguranță.

Când ajungi „polițist” la această secție înseamnă că ai absolvit școala de specialitate, ai trecut de toate examenele și de proba finală. Lucrul și mai straniu este că mai mult de 90% din persoanele venite au ajuns „polițiști”. De obicei, mai puțin de un sfert din oamenii care vin primesc și postul.

„Agenția Hoților”. Un afiș mare pe care scria și „căutată” era lipit pe peretele holului principal al secției. Ciudat era că unii angajați se îngrijorau la vederea aceluia afiș, inclusiv femeile de serviciu! Dar, cine știe, poate le era teamă că acest grup de indivizi va acționa.

AGENȚIA HOȚILOR – formată din cinci bărbați și o femeie, care noaptea sparg bănci, fac rău oamenilor și se comportă ca niște infractori. Mai mult de cinci cazuri au fost raportate, dar poliția nu a putut găsi „făptașii”.

Selena Woodpecker (poreclită și „Doamna Ciocănitore”), noul agent secret, ajunsese în oraș. În mai puțin de o oră urma să înceapă căutările pentru a prinde făptașii și pentru a încheia cazul. Ea este o femeie foarte inteligentă, cu studii superioare la Universitatea Harvard.

Selena este foarte iscusită în ceea ce face. Cu gândirea ei ageră, a ales cel mai bun loc pentru începutul căutării – litoralul. Cum a ajuns acolo, a început să cerceteze foarte atent. O activitate destul de complicată, având în vedere faptul că plaja era plină de oameni. Dar nimic nu o oprește.

După un sfert de oră, găsește un indiciu – un mesaj anonim. Pe o revistă lăsată deschisă pe o masă din plastic sunt subliniate literele unor cuvinte care, împreunate, spun: „Noaptea asta, la 10 PM, printre blocurile din centru”.

La ora 21:45, Selena este deja la posibilul loc al faptei. Vede niște umbre și aude niște voci. E ascunsă foarte bine. În mână are o telecomandă cu un singur buton.

-Ce faceți, drăguților?

-Cine ești și ce vrei?! Suntem înarmați! strigă acei indivizi.

-Nu prea cred!

În acest moment, apasă butonul de pe telecomandă, o sireună puternică se aude, iar o mașină, mulți polițiști și jandarmi apar. Indivizii sunt arestați. La înregistrarea noilor prizonieri, Selena își dă seama că erau, de fapt, o parte din noii angajați ai secției de poliție, care se infiltraseră pentru a afla informații valoroase.

Cazul 2 – În trafic cu o gogoasă și cacao cu lapte

Georges Miami, un mare detectiv din oraș, se întorcea de la secția de poliție 100. A încheiat un caz complicat.

Obosit, se îndrepta spre mașina lui din parcare principală. A observat că roțile au dispărut. Mirat, se apropie de mașină, dar este prins, legat și aruncat într-un portbagaj. Reușise să se dezlege (cu ajutorul trucurilor de autoapărare) și să-și scoată călușul. Își verifică buzunarele și își găsi telefonul. Îl sună pe șeful secției de poliție, dl. Bill Ocean. În momentul în care a fost sunat, dl. Ocean mânca o gogoasă cu glazură roz și bombonele colorate și bea o cană cu cacao cu lapte. Dar a acționat rapid: chiar el însuși a pornit în căutare, alături de alți ofițeri, pentru a-și salva vechiul amic.

Georges s-a folosit de locația telefonului pentru a-i da polițistului locul în care se afla autoturismul. Dl. Ocean conducea mașina de poliție prin trafic. A fost o căutare lungă, dar după 2 ore au putut ajunge în același loc. „Hoțul” a fost arestat și încarcerat. După toată această aventură, detectivul a realizat că amicului lui era murdar de glazură pe bărbie și avea o pată mare de cacao pe uniformă.

Cazul 3 – Semnalul de alarmă

În fiecare iarnă se organizează un mare festival în Munții Însoriți. Este greu de crezut, dar în SeasideLand chiar există munți. Sunt două ramuri muntoase: Însoriții, unde mereu diminețile sunt calde, iar soarele este mereu pe cer și Întunecații, unde mereu este mai întunecat-în aceste zone turiștii se simt „ca într-un colț de rai”.

Dar să revenim la ale noastre. Pentru a ajunge din centrul orașului până în Munții Însoriți trebuie să călătorești cu trenul sau cu mașina. Mașina este o alegere extrem de populară pentru tineri sau familii, dar unele persoane nu au permis de conducere sau nu își pot permite un vehicul, așa că sunt nevoite să călătorească folosind trenul.

Întâmplător, unul dintre agenții secreți de la secția de poliție călătorea spre festival cu trenul. Amber Smith stătea singură în compartimentul numărul 5, cel mai mic dintre toate. Drumul era liniștit, chiar dacă trenul era plin.

Brusc, un sunet extrem de puternic s-a auzit, iar trenul s-a oprit. Cineva trăsese semnalul de alarmă. Semnalul cu ața ruptă se afla în holul vagonului, unde stăteau peste 20 de persoane – era aproape imposibil să-ți dai seama cine era vinovatul.

În tot tamtumul acela, lui Amber i-a atras atenția ușa care s-a deschis, forțată. Cineva intrase în vagon, dar agentul nu a putut vedea fața persoanei respective din cauza aglomerației. Individul avansa și se îndrepta spre locomotivă. Amber îl urma tiptil, pentru a nu fi observată.

După drumul lung dintre vagoane, amândoi au ajuns la locomotivă. Tipul voia să pornească motorul, să prindă viteză și să vireze, în așa fel încât toate vagoanele să cadă într-o prapastie apropiată. Dar, Amber a știut cum să procedeze. Neștiind cum să conducă un tren, nu a putut să împingă individul și să ghideze locomotiva, ci l-a luat prin surprindere, trăgând semnalul de alarmă.

Conducătorul se afla la locul faptei. Agentul secret i-a arătat legitimația, i-a explicat cazul și a chemat poliția. Polițiștii au ajuns repede și au încătușat individul. Ca dovadă, s-au uitat pe camerele de supraveghere. Tipul a fost încarcerat (el nu era conștient de cât de mult rău putea face), iar trenul și-a continuat drumul liniștit. S-a aflat și cine a tras primul semnal de alarmă. Voi cine credeți că era?

**Iulia Belloiu, clasa a VII-a D
Coordonator,
prof. Alexandra Săndulescu**

Mulți elevi ai Școlii Gimnaziale Nr. 49 au urmat și urmează cursurile de la Shakespeare School, iar, de zece ani, colaborarea cu această instituție a luat amploare prin participarea anuală la concursul de eseuri care apare în CAEM 2022 la categoria I, poziția 9. Această competiție națională în limba engleză, atât de populară astăzi, a debutat modest, în 2009, cu aproximativ 200 de eseuri intrate în concurs, oferind drept premii cursuri de vară de limba engleză la Shakespeare School, cărți și dicționare. De-a lungul anilor, elevi și foști elevi ai școlii noastre au reușit să se numere printre semifinaliști și amintim aici pe Irina Țibichi (Mențiune în 2014), Maria Tănase (Premiul de originalitate în 2015), Iuliana Nyergeș (Premiul II în 2014, Premiul de originalitate, 2015), Ella Stănciugelu (Premiul special, 2015) și Ștefan Milutinovici (Mențiune, 2019). Dar ediția a XI-a, din 2019, a fost cu adevărat memorabilă, întrucât eleva **Maria Violet** din clasa a VIII-a C a cucerit **Premiul I** la categoria 11-14 ani. Mai precis, dintr-un număr de 4400 participanți la concurs, Maria a câștigat unul dintre cele două premii întâi naționale și singurul de la categoria ei de vârstă!

Ediția 2019 în numere și... premii

Peste **4400** de eseuri primite de la adolescenți provenind din **480** de localități din toate județele țării

- * Tabere de vară de limba engleză în UK, la Oxford Brookes University (în valoare de **1800** lire fiecare pentru câștigătorii Premiului I, deci și pentru Maria Violet)
- * Cursuri de vară de limba engleză la Shakespeare School
- * Smartwatch
- * Taxă pentru examene Cambridge
- * Voucher avion Mirunette
- * Rucsac, tricou, cărți și rechizite

Ediția 2022 (iată ce premii vă așteaptă anul acesta, dragi elevi participanți)

- * Cursuri online de limba engleză – oferite de Shakespeare School
- * Taxe de înscriere la Examenele Cambridge – oferite de British Council
- * Taxe de înscriere la Testul Aptis – oferite de British Council
- * Manuale pregătire Examenle Cambridge English – oferite de Cambridge University Press
- * Cărți limba engleză – oferite de Fischer International
- * Materiale digitale și acces la aplicații online pentru studiul limbii engleze – oferite de Cambridge Assessment English

In this essay, I would like to tackle the idea of online school as opposed to offline school.

First off, how efficacious is online school set against offline school?

As I see it, online school was the best way we could've dealt with the situation we were put up against, even though it is far from offline school. One can't always pay attention to their surroundings due to the endless ways that make you get distracted in your room. Even though some may not show interest regardless, the probability of losing focus is higher here, due to the lack of people, in other words, less socializing. People don't cope well isolated because of lack of human interaction. One cannot bear in a mentally healthy way without some form of noise, in this case a conversation.

On the contrary, there are some benefits in online school. Our cutting-edge tech provides options that bring more peace and a more organized lesson, such as muting your microphone, breakout rooms, screen sharing, etc.

But, there still is a huge elephant in the room which hasn't been discussed, the superficial idea of the school formed online by students and teachers. No one puts too much effort in teaching or understanding what the teacher is saying, thus lowering the expectations of numerous schools, high schools, and universities.

Overall, it may be said that online school is not as effective as offline school, even though the idea of online school itself is highly efficient.

(Alexandra Matache, 7A)

I, myself, have always liked seeing my friends at school and having chats with them in the hallways, simply socializing. That's one of the reasons I'll always support offline school, but that's not all of them.

Offline school creates a much more stable environment for learning, given

that teachers can approach students hands-on, and so, have an easier time getting them to participate in class discussions or activities. In offline school, the teacher-student relationship is stronger than online. It's also more accessible for students to gain information from their professors about classes and contests.

The attention span of kids/teenagers will also benefit more from off-line school, since in online you could imagine how hard it is to stay connected with what your teacher is saying and to understand the subject. There are many problems created by the lack of good internet connection, which could result in students missing information. The connection between student and teacher is severed, the students' homes too comfortable for concentration and too quiet for their active imagination.

Offline school is the most sensible approach to teaching, but it is tradition, too. **(Ilinca Ciupercă, 7A)**

There is no secret that the pandemic has changed our lives forever. Who would have foreseen this radical shift to online classes?

To me, e-learning is certainly tough but enjoyable. The big problem is the teacher-student relationships which are worsening because of the lack of proper communication. Another issue is the limited possibilities that come along. Not every kid has enough money to buy a tablet, let alone have an internet connection. But with that said, online classes have their own advantages: you can find whatever your heart desires in just one click.

I do like offline school over online, because everything is increasingly better: you can interact freely again, you have kids standing next to you that you can talk to, and the best thing: no need for internet or a laptop, so everyone has access to learning.

It's mostly about equality and communication. Everyone needs to

have a chance at proper education and by the Psychosocial Stages of Development socializing plays a big part in a teenager's life, when you're trying to discover yourself.

To sum it up, I prefer offline school, because of the better environment that is created and the perks that come with it. **(Ana Ovedenie, 7A)**

Covid, masks, vaccines, all of them just randomly started around the world, but I have a favorite situation, probably almost everyone hates it but I actually love it. That is online school. Online school is just sitting in front of a computer, connecting to Zoom and listening to what the teacher is saying even though they are probably glitching cause most of them are old and don't even know how to connect to the internet correctly. I don't think online learning is more effective than offline learning because half of the students aren't even paying attention in online classes, some of them are eating, some of them are just lying about their microphones not working, and some of them talk with each other in private. There are a lot of advantages and disadvantages of online learning, some advantages are waking up late, not having to walk or bike to school, not seeing your very much annoying classmates almost every day, and probably not having to wear a mask for more than seven hours. Some disadvantages are not understanding what the teacher is saying, can't connect to the internet and online tests. So that's why I personally like online learning. **(Maya Song, 7A)**

In my opinion, traditional school has more advantages than online school. The first one is the relation with our colleagues and our teachers, which is important because it shapes our communication skills. Also, at school, students understand lessons better than at home, where they could deal with Internet, microphone or camera issues.

Besides, the evaluation is more relevant in offline classes.

Furthermore, let's think about our mental and physical health, another important thing in human life. I can say from my personal experience that, since the online education system started, I was forced to stay for hours in front of a laptop, plus I am a kid who wears glasses and whose eyes were affected a lot that amount of time.

Also we have to admit that our mental health was much more affected because there is no way you can cure it. I can say that I've never thought that only going to school almost every day would make me so happy. I don't regret that I've experienced online school because this made me see things differently and I am more appreciative of what I was doing before the pandemic.

(Maria Dragomir, 7A)

We are a digital generation. But despite this, we should value human interaction much more. It is a vital thing for our development as human beings. Online learning looks at first sight easy and handy. But the fact that we are away makes concentration difficult — we get distracted easily. Online education makes people lonely. They start school, they try to communicate during breaks but it's hard, and then the day ends. The absence of colleagues and teachers makes kids feel desolate and, in the end, sad. We cannot run, laugh, have a hand shake, see a smile. It's tough in the long term and it's the most unpleasant aspect of digitalization. Online school weakens motivation. In traditional school the presence of a teacher is very important to us, since it leads to greater attention to lessons and makes us wish to participate much more actively. Online school offered us the possibility to attend classes in a tough situation, when going to brick-and-mortar schools was impossible. It taught us how to overcome the distance barrier. But traditional learning is the one on which our history as humanity was built and we should never forget it and stop appreciating it.

(Mihai Gligan, 6B)

Everybody thought online education would become the future of learning until the outbreak of Covid-19. In the Pandemic, online school became a daily part of all students and teachers' lives, but I must say I prefer offline school. And here's why.

First, offline school is much more effective because, at home, you're guaranteed to get distracted and leave today's work for later until you forget about it while, at school, the students face their teachers, who check homework and make sure that everyone understood the lesson.

Second, health wise, offline school is so much better. You get to go outside, get fresh air and as we all know, the best and easiest way to get some exercise, walking. Last but not least, at school you socialise more. Ok, yes, you can do this online as well, but it just feels more natural to me to have face-to-face conversations with my friends.

Overall, I am really happy that we can return to school. It'll take us some time to readjust to our previous habits after two years of online school, but, from now on, I hope everything will go well and we won't do online school ever again.

(Andrada Michinici, 7A)

As a 7th grade student, I think that online learning made me lose a lot of stuff, as I couldn't concentrate and learn the materials. This type of learning isn't as effective as traditional school since students could be doing anything behind the camera. Additionally, some don't feel comfortable asking teachers to repeat something or dive into deeper detail on a specific topic, whereas, at school, after the lesson, they can go up to the teacher and talk to them. Despite the flexibility of the virtual environment which allows you to literally feel at home, eat proper meals and stop commuting, in brick-and-mortar schools you can truly develop good learning habits and social skills, because you have to be punctual, prepared and respectful. There won't be

any gadget addicts since mobiles are forbidden unless teachers require students to use them. Going to school brings up the question of the heavy backpack you must carry, but it's preferable to the physical and mental health problems that online education provokes: you put on weight, you have bad backache, your eyes hurt and you feel more tired, more lonely and more frustrated than usual. Shortly, I'm for traditional learning.

(Carmen Leah, 7A)

The last year has been vastly problematic, instigated by the new virus, whose exposure triggers multiple symptoms. Because of the sudden pandemic and the carefully selected restrictions, education has resorted to more severe measures, ergo the invention of both beneficial and detrimental online school.

Online school is one of the most effective methods of coping with the pandemic for students, adopting a digital technique of teaching. It has allowed students all around the globe to attend school on a daily basis, in spite of unfavourable circumstances of the situation.

It can also be regarded as an unsuitable factor for a child's or adolescent's mental and physical growth. Spending several consecutive hours with their eyes in front of a screen can take a toll on one's physique. While many less fortunate kids didn't get the chance to be present to school due to the abysmal lack of technology, numerous are the ones that did suffer physical consequences, such as eye strain, back, neck and wrist pain, headaches, insomnia and even the carpal tunnel syndrome.

To put it briefly, we can candidly declare online school as both a blessing and a curse.

(Alexandra Antohe, 7A, elevă calificată la Etapa Națională a Olimpiadei de Limba Engleză, 2022)

Fingers crossed, Alexandra!

CONCURS DE FOTOGRAFIE

Tema: Pandemie

**Premiul I
Clara Dragomirescu**

„LA PAS PRIN BUCUREȘTI”

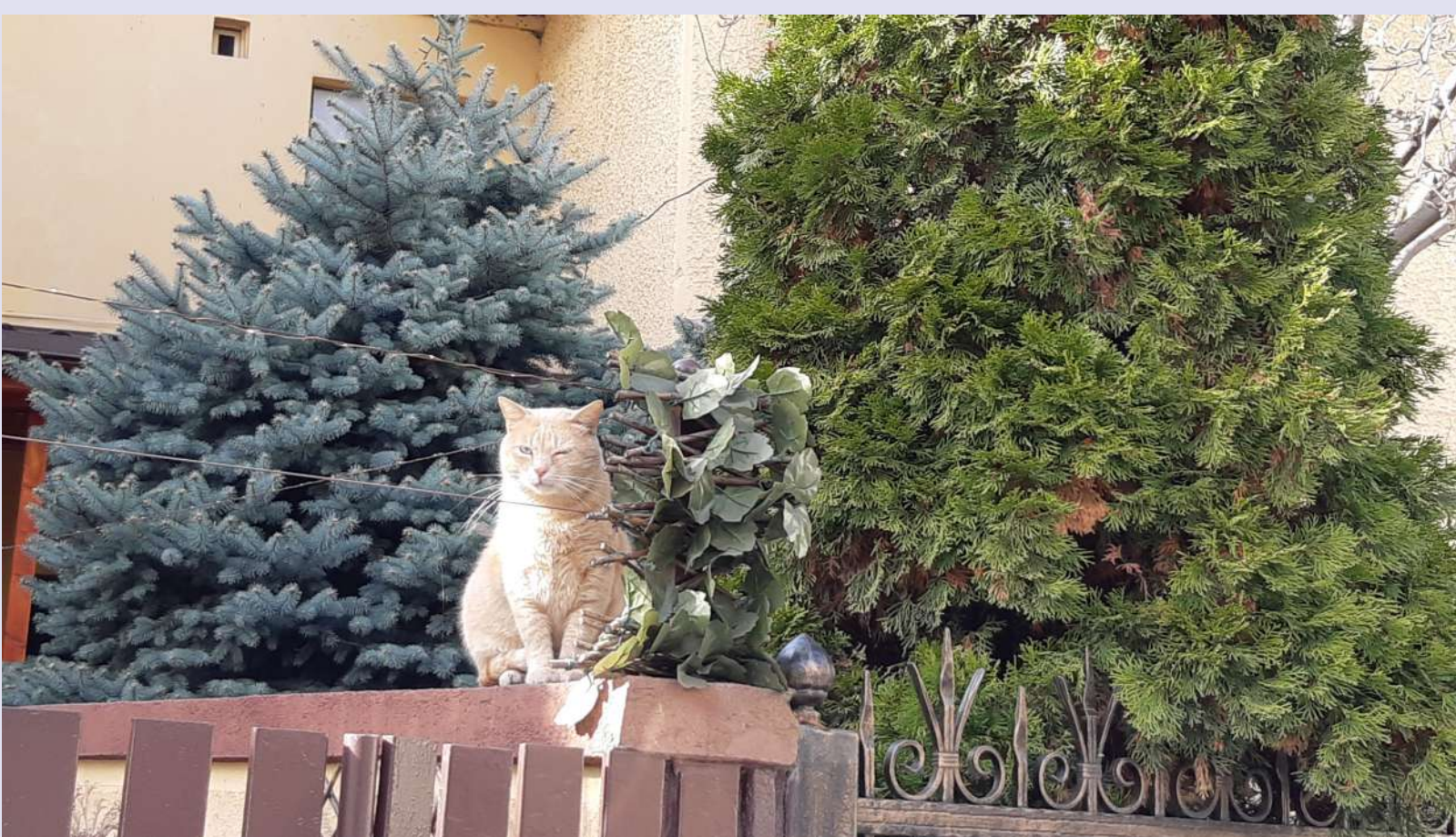

**Premiul al II-lea
Eva Croitoru**

**Premiul al III-lea
Miruna Mancaș**

**Premiul I
Andrei Sandu**

Tema: Vietate

**Premiul al II-lea
Ștefan Iordache**

**Premiul al III-lea
Miruna Manceș**

Tema: Albastru

**Premiul I
Codrin Apostu-Efremov**

**Premiul al II-lea
Costin Dragomir**

**Premiul al III-lea
Ștefan Iordache**

Tema: Roșu

Premiul I (stânga sus)
Ilinca Lupu

Premiul al II-lea (dreapta)
Ștefan Iordache

Premiul al III-lea (jos)
Andrei Sandu

*Tema: Graffiti sau artă urbană
(secțiune fără premii)*

TEEN SPIRIT

ISSN-L 2457—3833